वत्सोत्सुकापि स्तिमिता सपर्य्यां प्रत्यग्रहीत्सेति न नन्दतुस्तौ। भक्त्योपपन्नेषु हि तद्विधानां प्रसाद चिह्नानि पुरःफलानि ॥२२॥ गुरोः सदारस्य निपीड्य पादौ समाप्य सान्ध्यञ्च विधिं दिलीपः। दोहावसाने पुनरेव दोग्ध्रीं भेजे भुजोच्छिन्नरिपुर्निषण्णां ॥२३॥ तामन्तिकन्यस्तवलिप्रदीपामन्वास्य गोप्ता गृहिणीसहायः। क्रमेण सुप्तामनुसंविवेश सुप्तोत्थितां प्रातरनूदतिष्ठत् ॥२४॥

सर्गः २

वत्सोत्सुकेति। सा धेनुः सपर्य्यां पूजां प्रत्यग्रहीत् किं॰ धेनुः वत्सोत्कण्ठितापि स्तिमिता स्थिरा सती इति हेतोः तौ दम्पती ननन्दतुः हर्षं प्रापतुःहि यतः भक्त्या युक्तेषु जनेषु तद्विधानां महतां जनानां अग्रे फलानि प्रसादेन चिह्नानि अनुमेयानि भवन्ति॥२२॥ गुरोरिति।पुनः दोहनस्य अन्ते दिलीपः दोग्ध्रीं धेनुं सेवितवान् किं॰ दिलीपः बाहुभ्यां उच्छिन्नाः शत्रवोयेन सः किं॰ धेनुं निषण्णां उपविष्टां किंकृत्वा गुरोः वशिष्ठस्य चरणौ निपीड्य नत्वा किं॰ वशिष्ठस्य भार्य्यया सहितस्य पुनः किंकृत्वा सान्ध्यं विधिं समाप्य॥२३॥ तामिति। राजा निद्रितां तां धेनुं अन्वास्य अनूप विश्य क्रमेण पश्चात् अनुसंविवेश सुष्वाप आदौ सुप्तां पश्चादुत्थितां तां धेनुं अनु लक्षीकृत्य स्वयं उत्थितवान् किं॰ राजा गृहिणी भार्य्या सहायोयस्य सः पु॰ किं॰ रक्षकः किं॰ धेनुः समीपे न्यस्ताः स्थापिताः वलयः प्रदीपाश्च यस्याः सा तां